

Macskák és gazdáik, avagy Madarat tolláról, embert macskájáról

Macskák és gazdáik, avagy Madarat tolláról, embert macskájáról

Megosztás

- [Facebook \(opens in new window\)](#)
- [Twitter \(opens in new window\)](#)
- [Pinterest \(opens in new window\)](#)
- [Download \(opens in new window\)](#)
- [E-mail \(opens in new window\)](#)

Az utcán járva, akarva-akaratlanul, sokszor figyelgetem a velem szembejövő kutyasétáltatókat.

Ember és kutyája... Egyetértésben vonulnak egymás mellett. Ki gyorsabban, sportosan, ki pedig lassabban, kényelmesen lépdél kisebb-nagyobb négy lábú kedvence társaságában. Alaposabban szemügyre véve őket, hasonló külső tulajdonságokat is felfedezek kettőjük megjelenésében. Szórakoztató a mustra számomra, noha ezt persze igyekszem leplezni, hiszen korántsem biztos, hogy a küllembeli hasonlatosságok megnyilvánulása minden esetben a gazdik tetszésére válna... Joggal kérdezheti most a kedves Olvasó, vajon miért teszem közzé egy macskákkal foglalkozó lap hasábjain a kutyatulajdonosok körében tett megfigyelésemet! Nyugodjon meg mindenki, semmiféle eltévelyedésről nincs szó!

Pusztán úgy gondolom, e téren a kutya és a macska, valamint gazdáik között igenis lehet láthatatlan párhuzamot vonni! Mit értek pontosan ez alatt? Amikor házikedvencet keresünk magunk mellé, akkor a választás az állat nemének, színének és fajtájának figyelembevételével, tudatosan történik! Még akkor is, ha a választás pillanatában úgy gondoljuk, ez abszolút spontán dolog. Ebben az esetben az a bizonyos tudatalattink vezérel minket... Legyen szó bármilyen dolog megszerzéséről életünk folyamán, választásunk során mindig a saját ízlésünknek leginkább megfelelő mellett tesszük le voksunkat. Ezáltal pedig nem másoknak, hanem kizárólag önmagunknak igyekszünk megfelelni. Míg egy tárgy, használati eszköz megvétele során az aktuális divattrendeket is igyekszünk követni, s természetesen ezt a kereskedelem is megfelelő mértékben sugallja számunkra, addig egy kisállat kiválasztása ennél jóval, komolyabb, felelősségteljesebb, összetettebb feladat.

Egycica? Időről időre előfordul, hogy bizonyos fajtáknak hirtelen megnő a népszerűsége, köszönhetően egy-egy filmnek, reklámnak vagy a környezetünkben dúló macskaláznak,

aminek következtében a tenyésztők alig bírják a hirtelen megnövekedett keresletet kielégíteni. Az efféle divatőrületnek hódolni azonban veszélyes mulatság, ugyanis negatív következményeit mindig az állat szenvedheti meg. Nem szabad pusztán a saját örömünkre, hirtelen felindulásból megvásárolni a kiszemelt állatot. Lehet, hogy nagyon aranyos és kedves, de korántsem biztos, hogy a mi élevitelünknek megfelelő, a mi környezetünkbe való. Ajánlatos vásárlás előtt fellelőzni szakkönyveket, utánaolvasni az interneten, és nem utolsósorban elbeszélgetni a tenyésztővel, kikérni a véleményét a tartási követelményeket illetően.

Aki alaposan körbejárja a témát még időben, az nemcsak pénzt, de sok szomorú percet is megspórolhat magának. Nincs annál keservesebb dolog, mint megvásárolni a felelőtlenül megszerzett élőlénytől, aki pillanatok alatt a szívünkhöz nőtt! A tenyésztőknek egy adott időn belül ugyan kötelességük, azon túl viszont egyáltalán nem áll módjukban visszavenni a kiscicát. Mindemellett sokan féltik saját állományuk egészségét egy-egy visszatérő állat esetében, ami, valljuk be, teljesen érthető is. Természetes dolog, hogy csakis a legerőteljesebbet, a legszebbet, a legaranyosabbat szeretnénk.

Nagyon sok cicabarát úgy gondolja, hogy a fajta végül is teljesen mindegy, lehet akár közönséges házimacska is (a „közönséges” kifejezés itt természetesen semmilyen negatív felhangot nem hordoz), mert minden cica imádnivaló. Ez utóbbi megállapítás abszolút helyénvaló, de hiba azt gondolni, hogy mindegy, mit választunk! A macskatartók annyiban szerencsésebbek a kutyasoknál, hogy a cicák 2-3 kg eltéréssel ugyan, de nagyságrendileg egy súlycsoportba sorolhatók, tehát túl nagy méretbeli eltérések nincsenek közöttük. Ez viszont korántsem jelenti azt, hogy azonos helyigénnyel rendelkeznek! Egyes fajták merőben más tartási körülményeket igényelnek, mint a többi; ezt minden esetben tessék figyelembe venni, elbagatelizálni tilos! Te vagy, aki kell nekem! Ahány ember, annyiféle ízlés – és szerencsére annyiféle macska is létezik! Valóságos macskakánaánról beszélhetünk, ha a választékot kívánjuk felvázolni. Aknázzuk ki a bőség adta lehetőségeket, és válasszuk ki a hozzánk leginkább közelálló négylábút.

Döntésünk folyamán vegyük figyelembe életkörülményeinket, amiről már az előbb említést tettem! Minden állat számára fontos a szabadság, a szabad levegőre való kijárás lehetősége. Városi lakásokban egy hangulatos erkély vagy legalább egy napozásra alkalmas, biztonságosan kialakított, szélesebb ablakpárkány is megteszi. Ezeknek hiányában a cica nem fogja jól érezni magát! És most nézzük a lakótér nagyságát! Kisebb panellakásba, ahol nincs nagy mozgáslehetőség, semmiképp sem ajánlatos nagy mozgásigénnyel rendelkező cicát választani: ha lent nincs sok hely, leleményességük határtalan, és mozgásterüket kiterjesztik a szekrények tetejére, nem kímélve ezáltal a nagy becsben tartott, rendkívül törékeny dísz tárgyakat, melyeket egyetlen nemes mozdulattal löknek alá, a padló irányába. Teljesen felesleges és hiábavaló vállalkozás az állatot ezért megbüntetni, vagy megpróbálkozni a leszoktatással: nem fog menni. Haragudni pedig végképp kár, hiszen ő a mi választásunk volt, nem a cica akart velünk élni a szűk lakótérben...

A megoldást egy nyugodt természetű cica, például egy perzsa jelentheti, aki ugyan kölyökként szintén jó néhány baklövést el fog követni, de felnőttként, lehiggadva már kevesebb mozgástérrel is beéri, és ideje nagy részét a gazdi távollétében, a franciaágyon heverészve tölti. Ebből következik tehát, hogy mozgékony fajtát nagy lakásba, kertes házba ajánlatos vásárolni. Köztük is akadnak azért extra igényekkel rendelkezők. Azok például, amelyek vad felmenőkkel dicsekedhetnek, igénylik a rendszeres fáramászást, és elég erősen tombol bennük a vadászösztön. Halainkat, akár akváriumban, akár a kerti tóban

élnék, a kihalás veszélye fenyegeti, akárcsak a színes tollú, rikácsoló papagájt, mely hangoskodásával magára irányítja kedvencük heves érdeklődését. Tükröm, tükröm... A macskás társadalom túlnyomó része hölgyekből áll, de akad köztük jó néhány rajongójuk az erősebb nem képviselőiből is. A nők többsége jobban vonzódik a hosszúszőrű fajtákhoz, melyekkel lehet „babázni”, akiket lehet fésülgetni, pát Yolgatni.

A perzsa megjelenése eleganciát sugall, nemességgel ötvözve. Tulajdonosaik között szép számmal akadnak érzékeny művészeltek, gyermektelenek, vagy éppenséggel olyanok, akik gyermekvállalás előtt a cicán szeretnék kipróbálni anyai ösztöneiket, letesztelni magukat, hogyan képesek gondoskodni egy másik, aprócska élőlényről. A nyurgább, mozgásigényes fajták a sportosabb gazdikat vonzzák, közöttük már több férfival találkozhatunk. Tartásukat azok is válasszák, akiknek kedve vagy épp ideje nincs egy hosszabb szőrű bundával bíbelődni, de mégis mutatós kedvencet szeretnének maguk mellett tudni.

A szőr nélküli szfinx és az ondolált frizurára emlékeztető bundájú rex ugyanakkor főként az extrém ízlésűeknél talál otthonra. Nem ritka, hogy gazdáik a média, illetve a művészvilág extravagánsabb képviselői közül kerülnek ki. A fajták mellett egyes színek is igen közkedveltek. Így a fehér szín az ártatlanságot hivatott képviselni; bár ápolása roppant időigényes, de a ráfordított időt a szőr meghálálja. Népszerűsége töretlen, mind a mai napig az egyik legkeresettebb szín. A másik véglet a fekete: maga a misztikum, a titokzatosság. Számos babona kering szegény fekete macskákról, bár szerencsére ennek ők nincsenek tudatában. Talán jobb is, mert önbizalmukat feleslegesen, alaptalanul rombolná! A fehérrel ellentétben kevésbé keresett, bár akinek egyszer már volt fekete cicája, az tudja, semmivel sem rosszabb bármely más társánál.

A csíkos és pöttyös mintázat igen látványos és mutatós, főként egy gyönyörű szempárral ötvözve. A hatás nem is marad el: a természetes vadságot sugárzó cirmosoknak számos lelkes rajongója akad, s a kiállításokon is aratnak feltűnő küllemükkel. Széles tehát a paletta, mindenki megtalálhatja ízlésének és életformájának megfelelően a kiszemelt kedvencet. De ne feledjék, a küllem és a veleszületett habitus még nem minden! A külvilághoz való hozzáállását gazdájától is tanulja, másolja annak viselkedését. Tehát amilyen a cica, olyan a gazdi is?

Bédy Eszter

A cikket a Macskamánia Magazin biztosította. Köszönjük!

[Vissza a felnőtt cikkekhez](#)

Source URL:

<https://www.whiskas.hu/felnott/altalanos-gondoskodas/macskak-es-gazdaik-avagy-madarat-tollarol-embert-macskajarol>